بسمه تعالى

گزارش تمرین 4

درس امبدد

گروه 13

1) این مدل خوش ساخت نیست . در استیت 1 اگر ورودی absent باشد 81 میشود و با توجه به اینکه در استیت 3 هستیم و ورودی پرزنت است پس خروجی نیز پرزنت میشود پس به تضاد میخوریم .

در حالتی که در S1 باشیم و ورودی پرزنت باشد S1 پرزنت شده و مطابق روش بالا خروجی پرزنت میشود . پس در استیت 1 فقط با حالتی که ورودی پرزنت باشد خروجی پرزنت میشود و میتوانیم به استیت بعد برویم .

اگر در S2 باشیم و ورودی ابسنت باشد در اینصورت S1 پرزنت شده و خروجی نهایی پرزنت میشود که به تضاد میخوریم

در حالت دیگر اگر ورودی پرزنت باشد خروجی ابسنت است که سبب میشود S1 ابسنت باشد و در حالتی که در ماشین S در استیت S باشیم و ورودی ابسنت باشد خروجی S ابسنت است که سبب میشود باز به تضاد برسیم . پس به این دلیل که در S هیچ fixpoint وجود ندارد این ماشین خوش ساخت نیست .

2) الف)

-3	0	2	c->a
0	3	-1	b->c
1	-2	0	a->b
-1	2	0	b->a
0	0	0	b->b

چون دو سطر آخر بر حسب ضرایبی از دوسطر اول نوشته شده اند پس مرتبه ماتریس 2 میباشد .

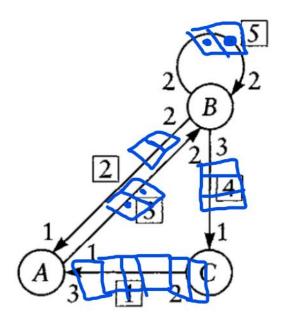
Q1=2

Q2=1

Q3 = 3

B->C->C->A->A(~

در هردو بافر یال 5 و یال 3 که ظرفیت آن ها برابر 2 است فرض شده که در ابتدا دو توکن در آنها قرار دارد .


```
//buffers and init theme
int buffer1[6];
int buffer1i = 0;
int buffer2[2];
int buffer3[2];
int buffer3i = 2;
int buffer4[3];
int buffer4i = 0;
int buffer5[2];
int buffer5[2];
```

سپس دو تابع اضافه کردن به بافر و کم کردن از بافر را ایجاد کردیم:

```
//add token to buffer
void buffer_add(int buffer[], int *index, int tokens[], int token_number){
    for (int i = 0; i < token_number; ++i){
        buffer[*index+i] = tokens[i];
    }
    *index += token_number;
}

//get token from buffer
int* buffer_minus(int buffer[], int *index, int token_number){
    //4 is size of int
    int mySize = token_number * 4;
    //add memory to our buffer
    int tokens[] = (int*) malloc(mySize);
    for (int i = 0; i < token_number; ++i){
        tokens[i] = buffer[i];
    }
    for (int i = 0; i < token_number; ++i){
        buffer[i] = buffer[i+1];
    }
    *index -= number;
    return tokens;
}</pre>
```

با توجه به پیاده سازی شدن تابع های a , b, c، ما تابع های اولیه آن را ایجاد کردیم، سپس از بخش های اضافه کردن به بافر و کم کردن از آن استفاده کردیم.

```
void a(){
   int *TokensFromBuffer2 = buffer_minus(buffer2, &buffer2i, 1);
   int *TokensFromBuffer1 = buffer_minus(buffer1, &buffer1i, 3);
   int *token = addtoA(TokensFromBuffer2 , TokensFromBuffer1);
   buffer_add(buffer3, &buffer3i, token, 1);
}

void b(){
   int *TokensFromBuffer2

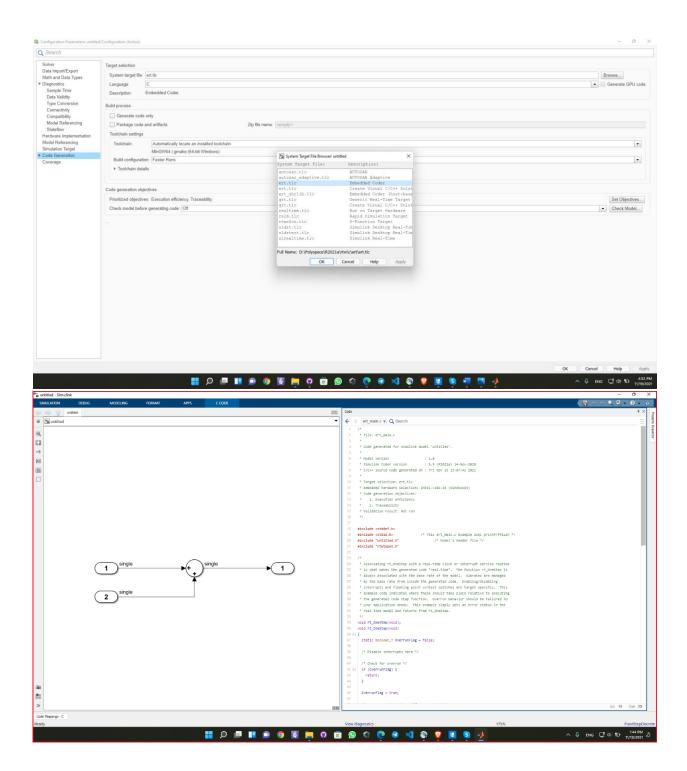
   int *TokensFromBuffer2 = buffer_minus(buffer2, &buffer2i, 2);
   int *TokensFromBuffer5 = buffer_minus(buffer5, &buffer5i, 2)
   int *tokens = addtoB(TokensFromBuffer2, TokensFromBuffer5);
   buffer_add(buffer2, &buffer2i, {tokens[0][0], tokens[0][1]}, 2);
   buffer_add(buffer4, &buffer4i, {tokens[2][0], tokens[2][1], tokens[2][2]}, 3);
   buffer_add(buffer5, &buffer5i, {tokens[1][0], tokens[1][1]},2);

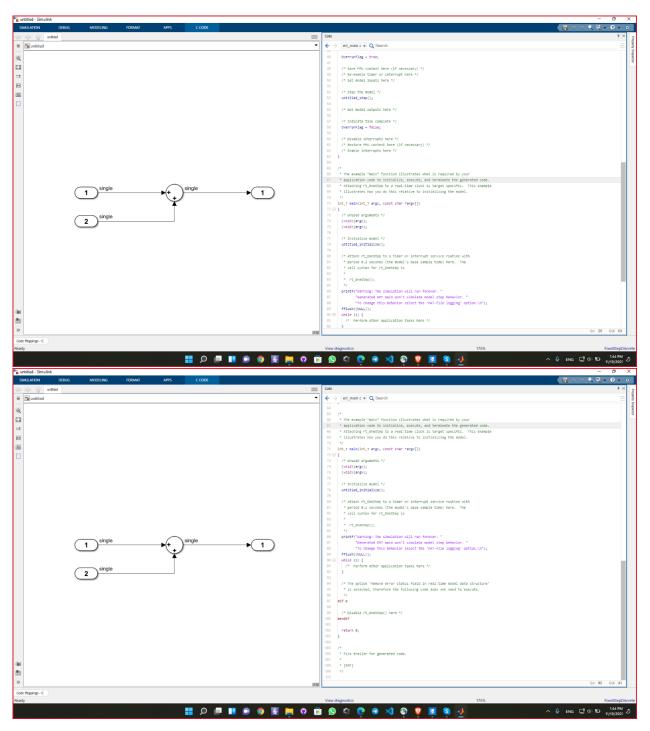
void c(){
   int *TokensFromBuffer4 = buffer_minus(buffer4, &buffer4i, 1)
   int *tokens = addtoC(TokensFromBuffer4);
   buffer_add(buffer1, &buffer1i, tokens, 2);
}
```

در نهایت هم از آن در (main استفاده کردیم:

```
int main(){
    while(true){
        b();
        c();
        c();
        c();
        a();
        a();
        a();
}
return 0;
}
```

3)الف)

کد C تولید شده شامل تعدادی فایل سورس و هدر کمکی و یک فایل و هدر اصلی است و سورس ها و هدرهای کمکی برای راه اندازی اولیه مورد استفاده قرار می گیرد و بعنوان بستر اجرای کد اصلی لازم و ضروری است . سورس و هدر اصلی که untitled.c و untitled_initialize و میشوند شامل توصیف های اصلی مربوط به مدل طراحی شده میباشد. منطق اصلی در تابع untitled_initialize و untitled_terminate پیاده سازی شده است . البته به علت سادگی مدل جمع کننده فقط یک پیاده سازی را شامل میشود. برای اجرای بلادرنگ این کد باید تابع rt_OneStep به یک ساعت بلادرنگ وصل شود یا توسط یک ISR فراخوانی شود .

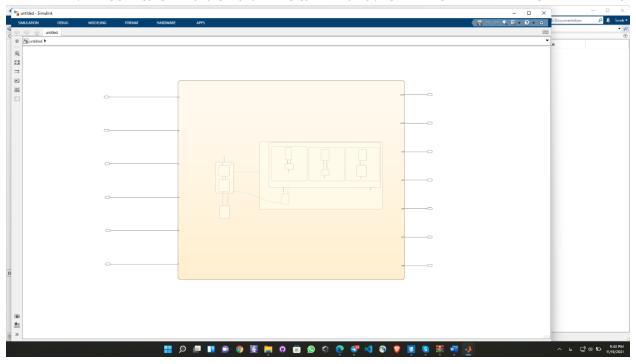
ب) در این سوال مطابق صورت سوال طراحی را طوری تغییر دادیم که 6 حالت ورودی به ازای a تا f داشته باشد و 7 استیت خروجی خواسته شده را در این سوال مطابق صورت سوال طراحی را طوری تغییر دادیم system target file و system target file در نظر گرفتیم. سپس در بخش system target file را برابر system target file و execution efficiency و انتخاب کردیم. در گام آخر بستر اجرا در قسمت hardware و matitled.c گذاشتیم و خروجی کد c را بدست آوردیم. دو فایل ert_main.c و عایل arduino UNO حاوی پیاده سازی های اصلی هستند. فایل ert_main.c شامل متود main و main و c برای همگام سازی با کلاک میباشد. فایل untitled.c شده در سیمولینک است.

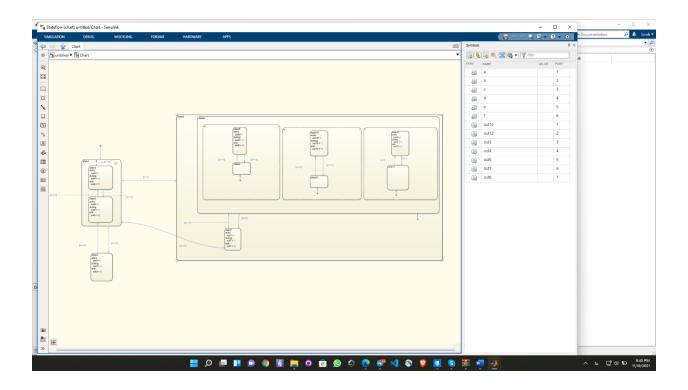
ج) با توجه به مستندات موجود در سایت ، محیط فراخواننده و توابع تولید شده ورودی و خروجی ها را از طریق متغیر های جهانی یا از طریق پارامتر های رسمی (ارگیومنت) ها مبادله میکنند . متلب به این مکانیزم تبادل اطلاعات interfaces میگوید که خود میتواند بر دو نوع کلی reentrant و nonreentrant مدل و پیاده سازی شود . تغییرات متنوعی میتواند در interface های ورودی و خروجی اعمال شود که این تغییرات در یک یا چند دسته از دسته های زیر قرار میگیرد:

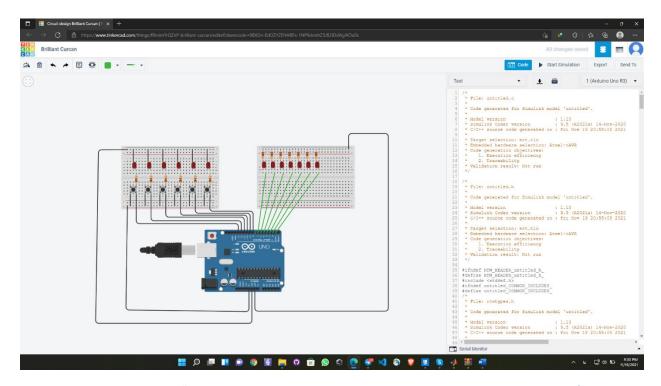
- Control Type Names, Field Names, and Variable Names of Standard I/O Structures (Embedded Coder)
- Control Names of Generated Entry-Point Functions (Embedded Coder)
- Control Data Interface for Nonreentrant Code
- o Configure Inport or Outport Block as Separate Global Variable
- o Configure Generated Code to Read or Write to Global Variables Defined by External Code
- o Package Multiple Inputs or Outputs into Custom Structure
- o Configure Inport or Outport Block as Function Call (Embedded Coder)
- o Pass Inputs and Outputs Through Function Arguments (Embedded Coder)
- o Configure Referenced Model Inputs and Outputs as Global Variables (void-void)
- Control Data Interface for Reentrant Code
- Prevent Unintended Changes to the Interface
- Reduce Number of Arguments by Using Structures
- Control Data Types of Arguments
- Promote Data Item to the Interface

د) تمامی کد های c را در یک کد قراردادیم و در نهایت کد نهایی را در tinkercad استفاده کردیم.

در thinkercad برد Arduino Uno را انتخاب کردیم و باتوجه به آموزش های موجود در یوتیوب مدار مورد نظر را بستیم .

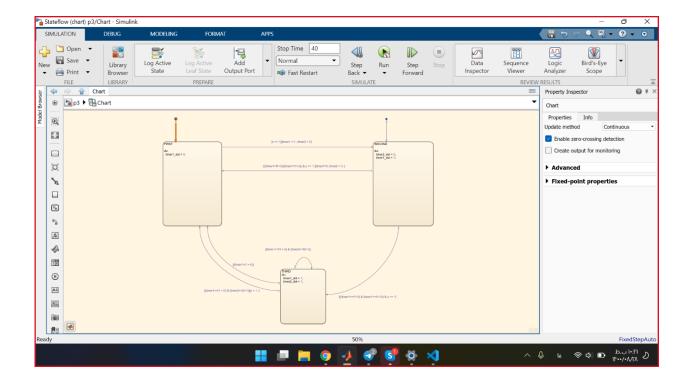

<u>Circuit design Brilliant Curcan | Tinkercad</u> لینک مدار بسته شده در سایت تینکرکد که در آن مدار به درستی بسته شده و مطابق مدل خواسته شده کار میکند .

تمرين 3 سوال 1

در ابتدا 3 استیت در نظر گرفته شده است . در استیت اول قرار است ورود x کنترل شود .

لحظه ورود x به عنوان لحظه t در نظر گرفته میشود سپس هر دو تایمر ریست شده و به استیت دو میرویم . در استیت دو تایمر t شروع به شمارش میکند . اگر در لحظه ای کوچکتر از t یا لحظه ای بزرگتر از t بیاید به استیت t برمیگردیم .

اگر بین زمان 2 تا 5 از لحظه ورود به استیت 2 ، ۷ اتفاق افتد به استیت سه میرویم .

در استیت 3 ، تایمر 2 شروع به کار میکند . از زمانی که تایمر 2 بزرگتر از 1 و تایمر 1 کوچکتر از 6 باشد با توجه به اینکه ماشین non deterministic است یا در بین لحظه های خواسته شده z یک میشود و به استیت 1 برمیگردیم یا اینکه در همان استیت می مانیم در نهایت پس از گذشت زمان خواسته شده به استیت 1 برمیگردیم .